

жго гонили, споредъ както съвършенный-тъ законъ Божій изисква отъ всѣкого? Мат. 5; 21, 22, 28, 44. Слѣдователно всякой трѣбва да приеде думы-тъ на апостоль-тъ, “че нѣма праведенъ ни единъ; нѣма който да разумѣва, нѣма който да търси Бога. Всички ся уклонихъ, купно непотрѣбни станяхъ, нѣма който да прави добро, нѣма ни единъ.” Рим. 3; 10, 11, 12.

Нито може нѣкой да извини прѣстѣпленія-та си поради слабостъ-тъ си или незнаніе-то си, защото законъ-тъ Божій никога не изисква отъ чловѣка повече отъ колкото той може и повече отъ колкото трѣбва да прави. Той изисква само споредъ каквото чловѣкъ има. Нито може чловѣкъ да ся извини ако рече че ся е намиралъ въ неблагопріятны обстоятелства, защото Богъ забѣлѣжва особны-тъ му обстоятелства и изисква отъ него само това което той може и трѣбва да извърши въ тѣзи обстоятелства. Апостоль-тъ казва: “За да ся затулять всякы уста и да бжде цѣль свѣтъ повиненъ прѣдъ Бога.” Рим. 3; 19.

Нито може чловѣкъ да оправдае лошы-тъ си дѣла чрѣзь добры-тъ си дѣла. Колкото и да ся труди, той не може да испълнява повече отъ настоящы-тъ си длѣжности, (а споредъ ученіе-то на Слово-то Божіе той никога не върши даже това); тогава какъ може той да направи нѣщо за искупленіе на минжлы-тъ си грѣхове? Днесъ, напримѣръ, той не може да извърши повече отъ днешны-тъ си длѣжности; какъ може,